

[Knud Jespersen.]

frem til, måske ikke skulle svare helt nøjagtig til de finansministerielle beregninger, står der dog det tilbage, at de omkostninger, vi får ved en større ledighed, vil tage mere end det, man sparer reelt ved at foretage en omgående afskedigelse og nedsættelse af servicefunktionen for de mennesker, som har brug for at få deres børn anbragt i fritidshjemmene.

Jeg venter med stor spænding på, at finansministeren både i dag og senere i morgen i det politisk-økonomiske udvalg vil sige nogle ting om omfanget af de samlede besparelser, for når spørgsmålet er rejst nu, er det, fordi det på os virker sådan, at de besparelser og nedskæringer, man foretager, faktisk er bestemt af politiske faktorer mindre end af saglig gennemtænktthed — nemlig hvad man kan komme igennem med, og hvad man må give afkald på, og så ligesom lade stå til i det lange løb.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal blot sige til hr. Knud Jespersen, at det er klart, at afskedigelse af daginstitutionsmedarbejdere aldrig kan være nogen beskæftigelsesfremmende foranstaltning, men vi havde ikke valget imellem at gennemføre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og at undlade at gennemføre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Vi havde valget imellem at gennemføre en brutal afskedigelse af daginstitutionsmedarbejdere og at foretage nednormeringerne på en mere menneskelig måde.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal takke endnu en gang for et svar. Det kan måske ikke forbavne ministeren, at vi ikke er helt enige. Det er jo rigtig nok, at det ikke er nogen lykke at afskedige flest muligt nu, men det er jo også en ulykke at skulle afskedige en hel masse med virkning fra 1. juli næste år.

Når jeg talte om, at det ikke var en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, er det, fordi den rammer mange flere: den rammer børnene, pædagogerne og en række arbejderfamilier, og derfor havde vi til det spørgsmål, der er stillet, bundet også spørgsmålet om andre besparelser, herunder bl.a. annullering af indkøb af kampfly. Vi synes,

det er rimeligt, at det folketing, der diskuterer nødvendigheden af nedskæringer, og den finansminister, der er ansvarlig herfor, også gør nogle bemærkninger om denne side af sagen, at man ikke ensidigt kigger på, om det er forbrug og uddannelse og beskæftigelse, men om ikke der kunne være andre faktorer, nemlig det, der har været tabu indtil dette øjeblik.

Men jeg forstår på finansministeren, at man ikke har truffet afgørelse endnu, og mine sidste bemærkninger, som er tilladt efter forretningsordenen, skal så være, at jeg håber, finansministeren vil se med megen velvilje på at foretage besparelser eller annulleringer i denne sag. Man kunne jo også for ikke at virke så brutal udskyde afgørelsen af indkøb af kampfly 1 år, 2 år eller 3; så vidt jeg forstår, kan de alligevel først leveres om 4 år.

Ninn-Hansen (KF):

Det er vanskeligt for os andre at se, at spørgsmålet om indkøb af kampfly har nogen forbindelse med det i øvrigt rejste spørgsmål, men ministeren kom med en bemærkning om spørgsmålet, som jeg godt vil opholde mig lidt ved. Ministeren sagde, at regeringen har som bekendt ikke truffet nogen beslutning. Det er jo formelt rigtigt, men jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at såfremt den procedure, som forsvarsministeren har lagt vægt på at få gennemført — altså fællesindkøb af de 4 lande — er holdbar, er det regeringens hensigt at foretage indkøb, således som forsvarsministeren oplyste det under debatten i folketinget og i folketingets forsvarsudvalg.

Gerda Møller (KF):

På baggrund af hr. Knud Jespersens beklagelse over, at disse mennesker skal blive arbejdsløse fra næste år, vil jeg gerne tillade mig at spørge ministeren, om ikke det er således, at hvis man ikke afskediger de fuldt uddannede pædagoger, skal man afskedige de ikke-uddannede pædagoger, som jo er ansat ved institutionerne. Jeg vil spørge, om ikke det menneskeligt set er lige så vanskeligt for disse mennesker at blive afskediget. Jeg kan godt se, at der ligger en lønforskel, men her talte hr. Knud Jespersen om det menneskelige.